

VELIKA TAJNA VODE

Potpuni transkript poznate ruske dokumentarne emisije

Ona učestvuje u svakom trenutku našeg života. Ali, da li znamo kakvu tajnu krije ta zadivljujuća sila? Odakle je ona došla? Ko je i zašto sa njom darovao našu planetu? Jedinostvena u celoj vasioni!

Možda odgovore na ta pitanja zna jedino sama voda.

Nje na Zemlji danas ima isto onoliko koliko je nje bilo i kada je sve tek pocinjalo. Kada se radjao svet i sticao oblik i osecaje koje mi poznajemo.

Hajde da se fokusiramo na vodu. Da pogledamo na nju iz raznih uglova.

Voda u Svetim spisima, to je mnogo više od proste fizicke supstance. To je svojevrsan pojam. Taj pojam je na odredeni način vezan sa idejom života. U celom svetu nema niceg mekšeg i podatnijeg od vode. Ali ona je istovremeno i cvrsta i jaka. Niko ne može da joj odoli, mada svako može da je pobedi.

„Podatna, a pobeđuje jacinom.

Meka, a pobeđuje cvrstinom.

I svi to znaju, ali niko se ne usuđuje da i sam tako postupa.”

- napisao je kineski filozof Lao Ce pre dve i polje godine.

Znate, vodu su izučavali detaljno. Ja mislim na to da je svima poznato da voda ima neobicna svojstva, fizicka i hemijska, u odnosu na sve druge tečnosti. Ali ni jedan naučnik ne može da objasni zašto se gustina vode na negativnoj temperaturi povećava, a na pozitivnoj smanjuje. Sve materije se pri hlađenju skupljaju, a voda obrnuto, širi se. Tu jedinstvenu osobinu, ljudi su naučili da koriste još u davnoj prošlosti.

Severni narodi su dobijali kamen za gradnju, zalivajući ga vodom pred zamrzavanje i pretvarajući ga u gradivni materijal. Na jugu, drevni narodi su koristili porozne pukotine i zalivali ih vodom, raspravljajući tako materijal i odvaljujući kamenje. Mn

ogo kasnije, naucnici su utvrdili da voda koja se nalazi u tim porama i kapilarima, stvara ogroman pritisak. U zrnu na primer, u momentu klijanja, taj pritisak može dostići 400 atmosfera. Eto zašto klica sa lakocom probija asfalt.

Voda, to je mali molekul, koji ima krajnje specifična svojstva. I nema drugih molekula koji imaju takve anomalije. Ako ne bi postojala bilo koja od tih anomalija, ne bi bilo ni života na planeti. Svaka osobina vode je jedinstvena.

Do dan danas, nauka nema odgovor zašto se samo voda, jedinstvena materija na planeti može nalaziti u tri oblika: tečnom, čvrstom i gasovitom. Zašto od svih tečnosti koje postoje, baš voda ima najveće površinsko naprezanje? Zašto je baš ona najmoćniji rastvarac na Zemlji? I na koji način ona može da se penje po najvišem drvcu, savladjujuci pritiske od više desetina atmosfera?

Mi smo u današnje vreme napravili ogroman korak: Mi smo shvatili da o vodi, prakticno, ništa ne znamo! To je ogroman korak, jer kad on nastupi, dolazi do želje da se sazna.

Jugoistocna Azija, 1956. godina. Zatvorena za javnost laboratorija vojnog instituta za istraživanje i izradu sredstava masovnog uništenja. Tu vec više godina rade na istraživanju najjačeg bakteriološkog oružja nove generacije. Svojstvo, koje po mišljenju naucnika to oružje mora da ima, razmatra se na jednom od tajnih savetovanja.

Neocekivano, ono se prekida. Sve ucesnike savetovanja voze u bolnicu sa simptomima jakog trovanja hranom. Pocinje odmah istraživanje koje brzo dospeva u corsokak. Osim vode koja je bila na stolu, naucnici ništa nisu koristili. Proverili su vodu. Nije bilo nikakvih štetnih primesa. Hemijski sastav je bio H₂O. U izveštaju su tako i napisali: Uzrok trovanja je obicna voda.

Posle 20 godina je izneta fantasticna hipoteza, hipoteza kojom se moglo objasniti nepredvidivo ponašanje vode: Voda ima pamćenje!

Rezultati eksperimenata koji su provedeni u mnogim zemljama su pokazali: Voda upija i pamti svaki ut

ica. Ona pamti sve što se dešava oko nje. Vode ima svuda, u dodiru je sa svim materijama i može da sazna sva njihova svojstva i to sacuva u svojoj memoriji.

Da li su to znali naši preci koji su vodu pretvarali u lekovitu i koristili je za lečenje, koristeći za to posude od srebra?

Danas je to najbolji antibiotik koji možemo proizvesti. Toliko je dobar da u Avganistanu i Iraku, Američka vojska koristi Srebrnu vodu. Jedan atom na sto miliona da se unište svi mikrobi u rani. Predsednik Amerike koristi ovu vodu za dezinfekciju ruku. I ja sam sebi postavio pitanje: Kako može postojati takva voda?

Prihvatajući neku informaciju, voda stiče nova svojstva. Pri tome, njen hemijski sastav ostaje isti. Ono što je bilo ranije uverenje je, da je jedino važan hemijski sastav vode. A po novim saznanjima ispadalo da je sve to glupost.

Struktura vode je mnogo važnija nego njen hemijski sastav. Struktura vode - to je ono kako su organizovani njeni molekuli.

Mi vidimo kako se molekuli vode objedinjuju u grupe. Te grupe se nazivaju - klastri. Naucnici pretpostavljaju da su baš klastri - celije za pamćenje, pomoću kojih voda, kao na magnetofonsku traku zapisuje sve što vidi, čuje i oseca. Ljudi i ne razmišljaju da se, kad upale svetlo, voda menja. To dolazi kao posledica tehničkog uticaja, od električnog polja, na primer, voda može da se promeni. Voda, naravno, ostaje voda. Ali njena nervna struktura reaguje na bilo koji nadražaj.

Savremeni uređaji su uspeli da utvrde da se u svakoj celiji kojom voda pamti, nalazi 440 000 informacionih "vlakana", od kojih svako odgovara za svoj vid uzajamnog dejstva sa okolinom. Ako se analizira klaster po njegovim molekulima, onda je njegov životni vek mali, ali ako se govori o njemu kao o strukturi koju molekuli mogu napuštati i u koju se molekuli mogu uključivati, klaster može efektivno da postoji u toku dugog vremena.

Upravo cvrstina strukture klastera je potvrdila hi

potezu o sposobnosti vode da prima i pamti informaciju. Moguće da je voda jedinstveni, neprocenjivi, posebnog roda kompjuter. Kompjuterska memorija posebnog roda. Memorija za informacije.

Mi moramo da znamo kako je to organizovano. To je kao azbuka, ako vam dam azbuku, a vi ne znate reci, vi ne znate slova, vi ne znate recenice. Ta molekularna struktura, to je upravo azbuka vode. I vi možete da sastavite recenicu vode i vi možete da i zamenite tu recenicu.

U zimu 1881 godine, brod Lara je išao na liniji Liverpool - San Francisko. Trećeg dana putovanja, na brodu je počeo požar. Među onima koji su napustili brod, bio je kapetan Nel Keri. Pretrpevši brodolom, počeli su da osecaju žeđ koja je rasla svakim časom. Onda, kad su posle tri nedelje mucnog skitanja po moru stigli do obale, kapetan - onaj čijim se izveštajima veruje, ovako je opisao ono što ih je spasilo:

"Mi smo maštali o slatkoj vodi. Mi smo počeli da uobražavamo da se morska voda u našoj posudi preobražava u zelenkastu slatku. Ja sam skupio svu snagu da je probam. Kad sam je probao, ona je bila slatka."

Poznata je priča u kojoj je Isus Hristos pretvorio vodu u vino. On nije u nju dodavao nikakav šećer ili laktozu, a on sam je pridavao vodi sasvim posebna svojstva.

Mi smo proveli mnogo eksperimenata o obrascima delovanja na vodu najrazlicitijim faktorima: magnetnim poljima, električnim poljima, običnim predmetima, ljudskim prisustvom, ljudskim emocijama. Utvrdili smo da emocije, pozitivne i negativne, imaju najjači uticaj.

U laboratoriji profesora Korotkova su provedeni mnogobrojni eksperimenti o uticaju ljudskih emocija na vodu. Skupina ljudi je prema vodi u posudi pred njima izlivala najpozitivnije emocije: ljubavi, nežnosti, brige. Onda su posudu menjali. A ljudi su ponovo prema vodi izlivali emocije, ali drugacije: osećaj straha, agresije, mržnje.

Posle toga su uradili merenja obrazaca: promene vo

de i njene orijentacije. Utvrdili smo da ljubav povećava usmerenost vode i stabilizuje tu vodu, a agresija je resko smanjuje. Tada sam ja shvatio da voda ima pamćenje, i rešio sam da to pokažem ljudima. U laboratoriji doktora Emota, istražuju se obrasci vode koji se podvrgavaju različitim vidovima uticaja

vode se fiksiraju pomocu njenog naglog zamrzavanja uz pomoc kriogenog zamrzivaca.

Savremene tehnologije omogućuju veštacko strukturiranje vode. U laboratorijskim uslovima pri klijanju semena uz korišćenje takve vode, klice soje su imale fotonsko zračenje 6 puta jace nego pri korišćenju obicne vode. U praksi na zemljištu koje se poliva strukturiranom vodom, skracuje se vreme sazrevanja povrca, i nekoliko puta se povećava kolicina korisnih mikroelemenata i biljnih belancevina.

Ako se pogleda na biljke, tretirane biljke su duže, pravije i jace, a netretirane niske, tanke i slabe. Ako pogledamo danas, iz tog tretiranog semena je vec sve sazrelo, a iz netretiranog nije. Mora se reci da primena strukturirane vode na voce i povrce zaista ima efekat. Interesantno je da je pri zalivanju, takve vode potrebno 20% manje nego obicne. Ni u zemlji ni u vodu nisu dodati nikakvi dodaci.

Hemijski sastav vode je ostao isti. Bila je izmenjena samo njena struktura. Danas naucnici mogu da od govore samo na pitanje kako se to dešava, a na pitanje zašto, nauka nema odgovor.

Covek se, u zavisnosti od uzrasta, 79% sastoji od vode. Za održanje normalne životne funkcije, covek u svakodnevno treba 2,5l vode, još se pola litra u svaja kroz kožu pri tuširanju ili kupanju.

Da bi dospela u naše domove, voda prolazi dug i težak put. Ranije su znali da se naselja mogu graditi i samo tamo gde postoji prirodni izvor vode. Danas nema nikakvu ulogu ima li tu vode ili ne. Zato što mi danas dovodimo vodu hiljadama kilometara uz pomoc visokog pritiska. U prirodi, reke i potoci uvek teku po planu koji diktira teren, meko se gibaju.

A u cevima, voda mnogo puta skrece pod pravim uglom

m. Sa svakim takvim skretanjem, njena prirodna struktura se sve više i više narušava. Sve kristalne strukture vode iz vodovoda su deformisane. Može razlicito da izgleda, i tu vi necete videti nikakvu simetriju.

U sistemu gradskog grejanja, voda je nevitlizovana. Ona je trula. Ona uzima od ljudi, od biljaka, od životinja koje žive u toj kuci energiju. Ona krad e energiju. Poznato je da u mnogim velikim gradovima voda iz vodovoda kruži u zatvorenom ciklusu. Posle ciscenja jakim hemijskim sredstvima, prolazeci kroz mocne filtere, ona ponovo dospeva u naše domove, sacuvavši secanje o jakim hemikalijama i nasilju u kojem je bila podvrgnuta.

Ali još je jace informaciono zagadenje koje je ona skupila proticuci kroz mnogobrojne kilometre cevi i hiljade i hiljade domova. Mi duhovno zagadjemo vodu i to je poprimilo ogromne razmere. Zašto?

Svu zavist, zlobu, stres, uzima na sebe voda. Ona je prakticno mrtva kad dospeva u naš organizam. Naša Zemlja je gigantski sud s vodom u kojoj su nikle sve forme života. I sva živa bica su, u suštini, takodje posude sa vodom.

Savremene tehnologije nam omogucuju da dopremo daleko u kosmos trudeci se da nademo život na drugim planetama, mi u prvom redu tražimo tamo vodu. Vi o dlicno znate da je na Zemlji život nemoguc bez vode.

Mi smo 100% ubedeni da su se prvi živi organizmi pojavili u vodi. Kroz kratko vreme, oni su se razvili u tom stepenu da su mogli da opstanu i van vode. Ja uopšte ne mislim da je to slucajnost.

Uopšte nije slucajno da se u prvim redovima Biblije pominje voda. Tamo gde se govori o stvaranju sveta, života, coveka, u prvom redu, rec ide o vodi. Kao što se u komadu gline nalaze sve još nestvorene skulpture, tako su se u vodi nalazili obrasci svih još nestvorenih živih organizama.

Upravo voda je ostvarila zamisao Tvorca.

Za pocetak svakog procesa, neophodan je impuls. Drevni mudraci su smatrali da je impuls za pojavu života bila Pra-Božanska iskra. To je ona u vodi zapi

sala redosled daljeg razvoja, gde sve živo, od naj prostijih bakterija do najstroženijih bica, dostiže svoje savršenstvo. Najverovatnije nauka nikada ne ce spoznati proces stvaranja: šta, sa cim, u kakvoj proporciji, ali u Kuranu se govori da je voda u tome imala udeo, po volji Boga. Ja mislim da naučnici treba više pažnje da posvete tome kakvo uzajamno dejstvo voda ima sa molekulima.

Na molekularnom nivou ona stvara spiralnu strukturu u DNK. Da nije vode, ne bi bilo nikakve spirale. Ona stvara strukturu proteina. Bez vode, ta struktura ne bi funkcionisala. Samo u vodi, počinje život svaka porodica, svaki embrion. Voda učestvuje i u njegovom razvoju i u njegovom očuvanju. Upravo voda unokolo, liceci na univerzalni kompjuter, otvara bilo koji biološki program. Ali, u tom slučaju, i da promeni taj program, može samo voda. Dešava se nešto o čemu su pričali: Vidi ovo je novo! a to je već bilo u vekovima pre nas.

Mi smo spolja delovali na vodu veoma slabim impulsnim magnetnim poljima. To su polja koja su desetina hiljada puta slabija od magnetnog polja Zemlje. Odnosno, ona su zanemarljiva sa tačke gledišta savremene nauke.

Tako obradjenju vodu su sipali u akvarijum sa ribama. Uskoro su se pojavili neobicni mladunci. Sve nove ribice su licile jedna na drugu, kao blizanci, ali su se kardinalno razlikovale od svojih srodnika. Pojavile su se promene na stomaku i pojavile su se pege u boji, čega nikada ranije kod tih riba nije bilo. To su takozvane fenotipske promene.

I veoma je važno, što se te promene ne pojavljuju kod nekih predstavnika tretiranih riba, već kod svih odjednom. Kao rezultat eksperimenta, nije se samo promenio spoljašnji izgled riba, već i njihovo ponašanje. Oni su počeli isto da reaguju na spoljne nadražaje, kao da se kod svih pojavio kolektivni razum.

To je veoma ozbiljna oblast i potpuno neproučena i to je isplivalo na površinu. Shvatili smo da se može promeniti i izgled i ponašanje delovanjem samo na vodu. To ima ozbiljan značaj. Ako tretirana vo

da tako silno utice na promene, znaci da je do potpune proučenosti ne treba puštati na ljude.

1932. godine, svet obilazi senzacija. Americki fizicari Gari Djuri i Albert Ozbourn otkrivaju da osim obicne vode, u prirodi postoji još i teška voda (deuterijum), D2O. Upravo je deuterijum poslužio za stvaranje ranje najrazornije bombe - hidrogenske bombe. Danas je svakom poznato do čega dovode radioaktivna zracenja, ali pokazalo se da postoje i još gore posledice.

Mnogo strašnija je promena strukture vode na ogromnim teritorijama, koje hiljadama kilometara prevazilaze oblast nuklearnog poligona. Pri tom nema značaja gde se eksplozija dešava: u vazduhu, u vodi ili pod vodom. Promene u vodi su kolosalne. Da vam pamet stane! A životinje piju vodu i covek pije vodu i tako dalje, i dešavaju se strašne promene. Kada dodje do eksplozije, javljaju se talasi koje zemlja relativno brzo kompenzuje, ali voda, ona se može pomerati još 30 dana!

Stvara se novi patološki poredak.

Primećeno je da se posle atomskih eksplozija jako povećava broj samoubistava. I to 2,5 do 3 puta. Lekari to nisu mogli da objasne. A nama je to bilo potpuno jasno. Mi smo 85% voda, dolazi do konflikta u organizmu, do narušavanja strukture vode u bioplazmi mozga, i covek gubi ono najvažnije, gubi svoj stimulans za život.

Po starim legendama, heroj se uvek upucivao za mrtvom vodom, tamo odakle nema povratka. Jedinstveno more u kome nema nikakvog života, prema legendi se pojavilo, na mestu razrušenih gradova Sodome i Gomora - Mrtvo More.

Mrtva voda uopšte ne postoji. Ona daje život. To je početak života uvek. Ona može biti više ili manje pravilno iskorišćena, ali ona je uvek pozitivna. Kako se covek obraća vodi? Ako se on njoj obraća lepo, sa pozitivnim mislima, blagosilja je, govori joj - hvala, kvalitet vode će rasti i voda će pozitivno delovati na coveka i njegovo telo.

Prema hronikama, 1472 godine, opat Karl Gastinsis, je zbog sukoba sa nekom uvaženom gospodjom bio os

uden od inkvizitora. U tamnici su opatu davali po komad gleba i posudu zelenkaste vode za umivanje. Posle 40 dana, tamnicar je primetio da, ne samo da opat nije smršao, vec je izgledalo da je dobio zdravlje i snagu. To je samo ubedilo inkvizitore da je povezan sa necistom silom. Pod žestokim pritiscima i ispitivanjima, ispostavilo se da je opat Karl, nad vodom za umivanje citao molitve, zahvaljujući se Bogu što mu je i to dao. Posle molitve, voda je postajala meka, svežeg ukusa i prozracna.

Mi imamo dva uzorka sa naftnom emulzijom, nusproduktom nafte, jedinjenjem nafte i vode koje se u tom stanju održava godinama. Na opitni obrazac se stavlja izlucivac talasa. On ce tu biti 7 dana. Pobudivace molekule vode da smanje kontak s molekulima nafte. Upoređujemo kontrolni i ispitivani uzorak kroz 4 dana. Voda se vec odvojila od nafte. Na granici koja razdvaja vodu i naftu je krater. To znaci da proces deljenja još traje. Polja koja mi koriste za delovanje na vodu, su suprotstavljena elektr omagnetnim poljima srca. 7-mi dan, eksperiment je završen. Voda se potpuno odvojila od nafte.

Po oceni eksperata, naftne kompanije sad imaju oko jednu milijardu tona naftne emulzije. Ona nije zgodna za industiju i oni je se oslobadaju izlivajuci je direktno na zemlju. Tada se na tim mestima ob razuju cudovišna, zastrašujuca jezera.

Trorajma - sa jezika venecuelanskih indijanaca Piemon se prevodi kao - Majka svih voda. Tamo se u januaru 2005.godine uputila grupa ruskih biofizicara, za jedinstvenim uzorkom vode, koja po tvrdenju naučnika, nikada nije bila u neposrednom kontaktu sa covekom. Takva voda postoji samo na jednom mestu na Zemlji - u Venecueli.

Po jednoj od hipoteza, u paleozoitskoj eri, na južnoj polulopti je postojao kontinent pod nazivom Gondvana. Mocni gigantski procesi koji su se odvijali u Zemljinoj kori pre 3,5 miliona godina, razbili su ga na nekoliko delova. Tako su se obrazovale planoce i kamenita brda koje su indijanci nazvali Tapui, odnosno stubovi. Trorajma je najveći od njih. To je toliko zabaceno mesto, i tako je teško tamo

doci. Tri dana puta po savani, pa onda po džungli, pa penjanje na stenu od 800 metara, to sve zahteva odredjeni entuzijazam. Zbog toga je moguće reći da mi tamo imamo vodu u njenom jedinstvenom, delujućem obliku.

Nad Trorajmom stalno visi veliki oblak. Predvece se pojavljuje lagani dim. Kada se iza brda pojavi Mesec, magla pocinje da svetli svetlo plavom bojom i pri tom svetlu se vidi kako male cestice vlage visе u nepokretnom vazduhu. Maleni nalet vetra i te cestice se sjedinjuju u kapljice. Tako se rada kiša, koja se kao beskonacni vodopad ustremkuje ka zemlji.

Danas je 30. januar 2005. godine, ovo je primerak vode broj 16. Upakovacemo je tako da ce ta voda ne koliko dana cuvati energiju i vazduh tog mesta sa Trorajne. Onda cemo otici u Sankt-Peterburg i tamo na miru u laboratoriji uraditi neke analize. Tada cemo moci da kažemo neke zakljucke.

U laboratoriji profesora Korotkova je napravljen pribor koji omogucuje da se odredi energija vode. Njegov rad je zasnovan na efektu Kirlijana. Sve što se stavi u jako elektromagnetno polje, pocinje da ispušta svetlost. Što jacu energiju poseduje objekat, jacu je ta svetlost.

Vodu iz Venecuele su uporedili sa obicnom pitkom vodom. Ta voda, ne da je aktivnija dva puta, ona je aktivnija 40 hiljada puta! U stvari, principijelno govoreći, to su dve sasvim razlicite supstance. I to je voda koja odmah aktivira organizam. Aktivira sve sisteme. Zato ljudi koji tamo blizu žive, su s avršeno srećni i uopšte ne žele da idu u civilizaciju.

U poznu jesen 1632. godine, iz sela Eningem, siromašni covek imena Gens, potpuno siroce koji nije znao ni ko su mu roditelji, ni odakle je, uputio se u južnu Italiju da traži bolji život. Put ga je vodio kroz grad Valzguđ na Rajni u Konstantskoj eparhiji. Odjednom je Gensa obuzeo osećaj da to mesto ima neposrednu vezu sa njim. Nešto ga je samo dovelo do mesta gde je bila šumica. Ušavši u nju, Gens je pogledao ispred sebe. Neposredno pred njim je b

io izvor. On mu se približio, sagao se, pio vode. Kasnije je svojim unucima pričao kako mu je voda vratila pamćenje. I on se setio tog mesta i oca i majke i kuće u kojoj se rodio.

Savremena nauka je utvrdila, da je vodena struktura čoveka identična sa strukturom vode tog mesta gde se on rodio. Zbog toga se naša unutrašnja veza sa mestom rođenja čuva celog života. Dakle, shvata nje domovine nema samo onaj uzvišeni poetski smisao, već i potpuno konkretni fizički sadržaj.

Voda nigde na svetu nije ista. Probijajući se na površinu kroz minerale, kroz planinski materijal, voda upija u sebe osobine zemljišta, informaciju o njegovim biološkim i energetskim osobinama.

Mi smo ovde proveravali vodu koja se smatra odličnom, koja se prodaje u bocama, i za koju je proizvođač stavio da je to možda najbolja voda na svetu. Ali ona je nikakva, mrtva. Ona je zaista čista, dobra, nema nikakvih teških minerala, ali ona je mrtva. U njoj nema energije i nema života.

Čovek najverovatnije neće osetiti nikakvu razliku između čiste prirodne i industrijski precidene vode. A svaka životinja će izabrati vodu iz izvora, jer je ona napunjena prirodnim energijama.

Nedavno je otkriveno još jedno jedinstveno svojstvo prirodne vode. Ispostavilo se da je takva voda sposobna da gori. Kad prirodna voda gori, onda gori ona sama, i ona gori zato što je na poseban način strukturisana.

Prirodno gorenje vode, na naučnom jeziku je proces oksidacije uz izlucivanje toplote i svetlosti. Voda gori na temperaturi okoline, a svetlost koja se izlucuje detektuje se pomoću osetljivog pribora. Stalno se aktivira kiseonik i stalno vidimo svetlost koja se luci. Gorenje vode je malo sporiji proces, jer ako bi on bio brz, ona bi sva izgorela. Sva voda na Zemlji.

3. juna 1940. godine, u Sovjetski konzulat u Nemačkoj je dostavljen dopis, čiji autor je tražio da se odmah uspostavi kontakt sa njim. "Ako to ne bude urađeno, moj rad kod Hidriha gubi svaki smisao" - pisao je agent Vil Vilijemon, poznat kao Brajdenbah.

On je žurio da izvesti o tajnim istraživanjima o stvaranju sintetičkog benzina iz uglja uz pomoć vode. Još 1913. godine, imperator Vilhem poručio je jednom od najvećih hemičara, Francu Fišeru, da obezbedi Nemacku tečnim gorivom. Nedostatak sopstvene nafte, mogao je ugroziti Nemacku u budućem ratu.

1941. godine, nemackim naučnicima je uspelo da dobiju tečno gorivo hidriranjem uglja. Istovremeno, to je bilo 10-12 puta skuplje od nafte, a njegov kvalitet je jako snižavao tehničke karakteristike bojeve tehnike. Posle rata, odustalo se od tih pokušaja kao neefikasnih.

Poslednjih 15 godina, nad tim istraživanjem radi i istraživač Džan Gohua. On je продемонstrirao proces pravljenja emulgiranog dizel goriva. Ima dva značajna efekta: jedan je povećanje energije, a drugi je smanjenje izduvnih gasova. Ovo je gorivo-nafta i uzeto je iz auta, drugo je strukturirana voda. U procentima to je 79% goriva, 20% vode i 1% emulgatora. Džan nam demonstrira da se u gorivo zaista dodaje voda.

"Sad ću dodati 1% emulgatora. Momentalno će se obratovati emulgirani rastvor, koji podseca na mleko. Emulgirano gorivo sipam u auto i koristim za njegovo kretanje. Posle merenja, snaga se povećala za 5%, ušteda goriva je veća od 20%. Naša vlada tome pridaje ozbiljan značaj."

Ja čak mislim da se ni svi hemičari ne sećaju toga. Ako iz benzina udaljite vodu, u benzinu uvek ima vode, takav benzin uopšte neće goreti. To je bilo poznato još u 19. veku. Za svako gorenje, bilo cega, potrebna je neka količina vode.

Persijanci imaju legendu. Jedan mudrac je predskazao da će doći vreme kada će sva voda, osim one koja bude sakupljena, nestati. Umesto nje će se pojaviti druga voda, ali svako ko je bude pio, poludeće. Samo je jedan čovek ozbiljno shvatio prorocanstvo i počeo da skuplja rezerve vode. I došao je predskazani dan. Presušili su svi izvori. A onaj ko je poslao mudraca, pio je vodu iz svojih rezervi. A onda su se svi rezervoari napunili vodom, i ljudi su žedno pili tu vodu i svi su poludeli. A onaj koji

je poslušao mudraca, pio je samo vodu iz svojih rezervi i sacuvao pamet.

Ostao je on jedini pametan među ludima i ljudi su ga proglasili - ludim. I on je izlio svoje rezerve vode na zemlju i pio tu novu vodu. Tako se i on lišio razuma. A ludaci su zaključili da je on stekao razum.

Osnovni deo mozga, to je voda. Voda i to što su njeni molekuli tako lako pokretljivi, je deo nasleđa u mozgu. Voda je u određenoj meri uključena u stvaranje obrazaca informacija u mozgu. Ako pogledamo organe: srce, pluća, mišice ili mozak, sve ono što ćete vi videti je, odraz vode u tim organima. Sve što vi vidite, to je voda. Vaša glava je puna vode. I mi ništa tako osobito nemamo, osim vode.

Hajde da zamislimo: neka je ovo čovek, a ovo je voda. U toj vodi je mnogo različitih tipova informacija. Ako uvedemo ovu vodu u telo čoveka, njegovo telo će usvojiti tu informaciju i to može da promeni stanje čoveka. Pogledajmo kako strukturirana voda deluje na krv čoveka.

Lekar uzima od pacijenta krv iz prsta, i po toj kapljici, uz pomoć mikroskopa, mi možemo da vidimo stanje organizma čoveka. Ova crvena krvna zrnca su se slepila u gomilu jer su izgubila svoj električni i potencijal. Ona su se slepila kao novčići i to je određena vrsta informacije. U ovom delu se nalazi već veliko srastanje. To srastanje je vezano sa bolešću srca i pluća. Lekarka predlaže pacijentkinji da popije mnogostrukturiranu vodu. Posle 12 minuta, lekar ponovo uzima krv od pacijenta i istražuje je.

Možete videti da su ćelije oživele i postale pokretljive. One su obnovile svoj električni potencijal i počele da se odvajaju jedna od druge. To im sada dozvoljava da prenose kiseonik. Mi možemo ovde da vidimo da se unutar ove ćelije stvara novo jedro. Ja mislim da je ovo prosto fantastično, da voda, prosto pijaća voda, može to da uradi.

Tradicionalna istočna medicina se već mnogo vekova bazira na vibracijama. Zvuk vodnih tokova u organizmu - taj zvuk je puls. Smatra se da on može biti jak, slab, hladan ili vreo. Uz pomoć toga, iskusan

i lekar provodi svoje energetsko skeniranje organizma, postavlja dijagnozu i predlaže lečenje. Mi ne lećimo vodom, zato što covek, njegovo telo, i jeste voda. Mi prosto citamo mantre, da bi ispravili lošu vodu unutra u telu.

Kakav je mehanizam tog delovanja, nepoznato je.

U svim religijama, hrišćanstvu, judaizmu, islamu, obicaj je da se pre obeda cita molitva, ili da se osvecuje jelo u vreme velikih religioznih praznika. Da li mi razmišljamo zbog cega je to? I odakle u takvim konfesijama koje nemaju veze jedna s drugom, mišljenje da je pravilno da se tako postupa? Kako su naši preci došli do toga da im bude ocigledno ono što se nauka tek sad trudi da razume?

Ispostavlja se da je frekvencija molitvi svih konfesija, na svim jezicima, iznosi 8 herca. A to odgovara elektromagnetnoj frekvenciji Zemlje. Zato molitva, formira u vodi, koja ulazi u sastav apsolutno svih proizvoda, harmonicnu strukturu. I mi sad imamo predstavu kako se to dešava na racun struktuiranja pojedinih klastara, pojedinih molekula. I zato je savet, da sedate za sto samo sa veoma dobrim raspoloženjem, i ni u kom slucaju ne sedajte za sto sa agresivnim, ljutim ljudima. Jer to ce imati direktan negativan uticaj na naše zdravlje.

1995. godine, doktor Emoto Masaro je prvi put uspeo da snimi muzicko pamćenje vode. Postavili su je da sluša muziku, posle cega su je brzo zamrzli i pod mikroskopom videli kristale koje je obrazovala voda.

Teški rok. Takva voda dovodi do emocionalno veoma negativnih rezultata. Ja ne znam za slucaj da je i kada na kraju koncerta klasicne muzike došlo do proizvođenja takvih negativnih emocija.

Eksperimenti pokazuju, da agresija dovodi do nagle promene memorije vode. Takva voda može da proizvede agresivan nastup i kod veselih i spokojnih ljudi. Zlo, kao uzajamno dejstvo, iako je to neobicno, deluje lakše i jednostavnije. Na izgled, to je povezano sa posebnom osetljivošću coveka, koji negativne stvari uvek prima jace.

Doktor Emoto je uradio još jedan eksperiment. Stavi

o je u tri staklene posude pirinac. Nalio je preko toga vodu i svaki dan u toku tri meseca je govori o: jednoj posudi - hvala, drugoj - ti si budala, a na trecu nije obracao pažnju.

Kroz mesec dana, pirinac kome je govorio - hvala, poceo je da bubri, ispuštajući jak, prijatan miris. Pirinac u drugoj tegli je pocrneo. A pirinac u tegli na koju nije obracao pažnju je poceo da truli. Doktor Emoto smatra da ovaj eksperiment daje veoma važnu lekciju.

Posebno o odnosu prema deci. O njima se mora brinuti, posvecivati im se pažnja, razgovarati sa njima. Najvecu štetu im nanosi ravnodušnost. \NJa dolazi im do fantastičnih hipoteza. One se uvek oslanjaju na praksi. Ravnodušnost, mržnja, gnev, ljutnja, negativno deluju ne samo na drugog coveka, one imaju povratno dejstvo. Na duhovnom planu, na nivou misli, onaj ko ispušta negativne misli, zagadjuje svoju sopstvenu vodu, a u sastavu organizma je ima 75%. On je negativno orijentiše.

U mnogim laboratorijama sveta, više puta je proveden eksperiment koji je uvek davao iste rezultate.

Vodu iz jedne posude su podelili u dve. Na jednu od njih je vršen uticaj koji je menjao strukturu i svojstva te vode. Voda iz druge posude je kroz neko vreme dobijala tu istu strukturu i ta ista svojstva.

Voda ima fotografsko pamćenje.

Vi takodje možete da stvorite njeno pamćenje uz pomoć tananih energija. Čak i na daljini od 10 hiljada kilometara.

Znači li to da se među ljudima, koji su po svojoj suštini vodene strukture, postoji daljinska veza? Da bi potvrdili ili opovrgli hipotezu o daljinskoj vezi među ljudima, u februaru 2005 godine, profesor Vjaceslav Zvonjikov je sa grupom svojih kolega uradio eksperiment. Dva coveka su udaljena jedan od drugog 15 hiljada kilometara. Jedan je u Moskvi, a drugi na severu Južne Amerike blizu grada Sveta Jelena.

Pred nama je virtuelni mozak ucesnika eksperimenta. 15 minuta pre pocetka eksperimenta nema nikakvih

vidljivih uzajamnih veza. Vidi se sve: najmanje promene poze, puls, disanje, zapisuje se kardioigram i encefalogram. Odjednom su se na instrumentima pojavile promene. Dva covjeka, koji su razdvojeni velikim rastojanjem, na neki nacin su došli na iste talase.

Instrumenti su zabeležili sinhronizaciju odvojenih delova mozga, disanja, pulsa. Na koji nacin se to dešava, mi nemamo nikakav odgovor. Postoji hipoteza da u tome učestvuje tecnost u organizmu. Na mnogo eksepiremanata smo utvrdili da tecnost ispunjava funkciju informacionog kontakta.

Svakodnevnii postupci su veoma važni. To što covjek radi, ne utice samo na njega. To utice i na druge ljude i na celu Vasionu. Mi smo izucavali vodu u vreme pomracenja Sunca. I pokazalo se, da tkivna struktura vode, kada se predvida pomracenje Sunca, nedelju dana ranije, još nema pomracenja, ono je još daleko, a ona pocinje o tome da daje saopštenje. Sistemom prenošenja informacija vlada neki jedinstveni, savršeni organizam. I svi njegovi delovi, u tom smislu i mi, i naša Zemlja, neraskidivo smo međusobno povezani kolosalnim informacionim tokom. I u mehanizmu razmene informacija, ključnu ulogu na našoj planeti, ima voda. Prakticno, ona je instrument, preko koga se upravlja celom prirodom. Kineske hronike govore o Daoskom mudracu Cang Cunu, za koga je poznato da se sa njim više puta sreo i dugo razgovarao Džingis Kan.

Jednom kada je zemlja stradala od nepoznate epidemije, vladar Pekinga je zamolio mudraca da zaštiti ljude. Mudrac se pomolio i bolest je ustuknula. Kao odgovor na mnogobrojne izlive zahvalnosti, mudrac je odgovorio:

Nije stvar u molitvi. Jedino što je potrebno, to je
- VERA!

Upravo, mnogi smatraju da misli ili namere, mi koristimo rec namere, mogu biti zapamcene u vodi. To je samo mogućnost. Na primer, pri molitvama, kada se vi obracate Bogu, da li njih pamti voda?

Postoje izuzetne reci u Svetom Pismu: Ne postoji ništa nemoguće za onog ko veruje. Ako imaš veru kao

zrno graška i kažeš planini - pomeri se, planina ce se pomeriti sa mesta.

Naravno, to sa planinom je metafora. Ali ona nam pomaže da shvatimo snagu vere. U svim svetim knjigama na svetu, postoje price o ljudima, koji su snagom svoje vere, snagom svojih dubokih duhovnih shvaćanja, bili u stanju da stvaraju cuda. Kao što predanje govori, Jevreji su zahvalili Mojsiju, što za hvaljujući njegovoj očajničkoj veri, Gospod nije ostavio na cedilu svoj narod.

Mi imamo potpuno sigurne dokaze da molitva utiče na ozdravljenje bolesnih. Čak do onih fantastičnih ozdravljenja, kada se kod čoveka kod koga je počela gangrena, ona odjednom zaustavlja. Ako svetom vodom polijete životinje ili biljke koje venu, one će se obnoviti. To su sad činjenice. Iako nijedan fizičko-hemikar ili ko drugi to ne može da razume.

18. januar, uoči pravoslavnog praznika krštenja. Vodom iz običnog vodovoda su napunjene dve posude. Iz godine u godinu, 19. januara, vernici, pa i oni koji ne veruju, žure u hram, da bi posle službe uzeli krštenu vodu. Smatra se da ona ima neobična svojstva.

Da bi to dokazali ili opovrgli, uzorci su odmah posle službe dostavljeni u laboratoriju. Ovde je voda naglo zamrznuta u kriogenom zamrzivaču, a onda fotografisana pod mikroskopom. Kristali neosvećene vode iz cesme su izgledali kao haotično razmrljana fleka. A voda koja je osvećena u hramu, imala je pravilnu strukturu i izgledala kao šestokraka zvezda. Poznato je da sveta voda poseduje izuzetno stabilnu strukturu. Ona je sposobna da predaje svoja svojstva. Ako se svega 10 grama takve vode sipa u 60 litara obične, sva ta voda će steći osobine svete vode.

Možda će nekad naučnici uspeti da nam kažu šta je to molitva. Možda će nekad moći da kažu šta se dešava pod uticajem božanske blagodeti. S moje tačke gledišta, to što je radio Isus, to je bio informacioni uticaj na vodu. On je uticao svojom duhovnošću. On je uticao uz pomoć viših duhovnih sila.

Da se voda može izmeniti tako da stekne željene ka

rakteristike, danas je potpuno jasno. Uticaj bi moglo da proizvede zracenje, a mogla bi i fina energija. I mi se veoma bavimo time, kako takvu energiju može da prepozna materija.

Danas su ljudi ubedeni da vremenske prilike na našoj planeti odredjuju cikloni i anticikloni. Svakodnevne prognoze sinopticara, mi prihvatamo kao normalno. A ustvari, sve vreme mi cekamo da vidimo kako ce se ponašati voda. Isparavajući i preobraćajući se u čudne i nevremenske oblake, ona stvara arhitekturu neba. Stvara neverovatne boje na nebu i duge. I sve to, zato što svetlost deluje na vlagu koja se nalazi u atmosferi. Oblaci tu vlagu prenose na ogromna rastojanja i prosipaju kao kišu.

Kiša, grad, sneg i magla, vetar i bura, bure i uragani, svi ti složeni procesi zavise od njenog raspoloženja. Mi se trudimo da predvidimo kako ce se ona ponašati i na kom mestu na Zemlji ce pokazati svoju milost ili obrušiti svoj gnev. Sve što mi možemo, to je da pratimo procese iz kosmosa. Ali, samo da pratimo. A kako je samo primamljiva misao - potciniti sebi vremenske prilike. Kako je to sladak mamac za ljudsku slavu.

Kod mnogih naroda su i dan danas sacuvani obicaji i obredi uticanja na vremenske i atmosferske prilike. Ti rituali se predaju veoma pažljivo, sa pokolenja na pokoljenje, u neizmenjenom obliku. Ako smo mi u duši dovoljno ubedjeni, ako sam ja izabrao pravo vreme i pravo mesto, i pravilno procitao mantrę, i ocistio srce, tada Gospodar Vode daje nama vodu. Slicna dejstva, ne izazivaju kod nas preveliko poverenje i najčešće to prihvatamo uz smešak. Da li je moguće da samo čovek, ne ogromna savremena laboratorija koja ima najnoviju tehnologiju, već samo čovek, prosto snagom svoje želje, može da utiče na prirodni mehanizam.

To je bila svadba pod otvorenim nebom. Nebo je bilo potpuno tmurno, pocela je kiša. Pola sata pre ceremonije, kiša je baš lila, svi su stajali pod kišobranima. I tu smo nas četvoro: ja, mladoženjin otac i još dva moja ucenika, odlucili da meditiramo i da se molimo da se popravi vreme. Posle minut, iz

medju oblaka se pojavila svetlost i Sunce je pocelo da sija, direktno iznad nas. Ne svuda, a samo iznad nas.

Leto 1991 godine. U Izraelu nije bilo kiše vec dve godine. Voda u jedinom slatkovodnom jezeru Kinereta, spustila se 15 centimetara ispod kritične granice. I tada se 10 hiljada Izraelaca skupilo kod Zida placa, da izgovore molitvu za kišu. Treceg dana, na Izrael je pala kiša. Mnogi su to objasnili kao slučajnu koincidenciju.

Vera u slučajnost, nema ni naučni ni religiozni karakter. S naučne tačke, uzima se u obzir naučni determinizam, a sa religioznog stanovišta, vrši se uticanje na rezultat.

Slučajnost - to je način pomocu koga se covek trudi da skine sa sebe bilo kakvu odgovornost. Isto kao što nekad u planinama krik ptice može da izazove mocnu lavinu, a mahanje krila leptira da dovede do promene vremena na celom kontinentu, tako i covek može da pokrene globalni proces snagom samo jedne svoje misli. I to nije preuvelicavanje. U to ne sumnja nijedan naučnik kome je poznata teorija sistema.

Stvar je samo u tome, da treba pogoditi momenat, u kome ce se sistem nalaziti u nestabilnom stanju. U fazi nestabilnosti je dovoljno kretanje samo misli, da sistem pocne da se menja. Ja ne vidim uvek, kada moja greška, moj greh, pocinje da mi se vraca u drugacijem obliku. Mada, u suštini, to je jedan proces. To što sam ja nepravilno uradio, ne vraca mi se kao kazna, vec kao rezultat.

Pri svom obilju vode na planeti, na dostupnu, slatku vodu otpada tek oko 0,5% celokupne njene količine na Zemlji. I toku istorije covecanstva, te količine su opstajale prakticno bez promene. U isto vreme, broj ljudi je rastao. Nikad još na svetu nije bilo toliko ljudi koliko ih ima sad. 6,5 milijard i ljudi. I za sve bi bilo dovoljno slatke vode, da se ona ne podvrgava žestokom uništenju od strane ljudske civilizacije. Ne možemo ni zamisliti šta bi se desilo da vode nestane, da se prosto povuce u dubinu Zemlje.

Ko će vam dati vodu, ako je ona nedostupna duboko ispod vas? Danas više od milijardu ljudi nema pristup pitkoj vodi. Iz tog razloga, svake godine umire više od 5 miliona ljudi. Polovina od njih su deca. To je 10 puta više nego što godišnje strada u ratovima. Ako se taj problem ne bude rešavao, onda voda može u 21 veku postati uzrok međunarodnih ratova. Vec sad ona poprima status osnovnog resursa, koji pocinje da figurira u politickim dijalozima medju zemljama i narodima.

Mi govorimo o naftnoj krizi, zato što se nafta može iscrpeti. Ali s mog stanovišta, mnogo je bitnije brinuti se o vodi, da nam se ne bi desila vodena kriza. Po podacima Ujedinjenih Nacija, svakodnevno se u okean izliva oko desetina miliona tona nafte. Na atlantskoj obali Amerike je pohranjeno 900 hiljada kontejnera s radioaktivnim otpadom sa 100 hiljada kirija. U Evropskom delu, sa 500 hiljada kirija. Zemlje koje imaju pristup moru, cuvaju u njima industrijski, gradjevinski i radioaktivni otpad. Taj otpad rastvara voda i menja se ne samo kvalitet vode, vec i njena memorija. Okeani još imaju mogućnost za poništavanje te memorije, jer imaju veliki salinitet.

Da, efekat oporavka postoji, i o njemu nije dovoljno samo pričati, njega treba izučavati, jer na velike oporavke, memorija pocinje da deluje jace nego na male i na to treba obratiti posebnu pažnju.

Ovo je veoma težak period našeg planetarnog postojanja. Mi smo vec ugrozili sve zemlje. Mi smo izgubili 33% zelenila, polovinu planktona u okeanima. I i ako nama izgleda da je to problem tamo negde, voda je svuda. Za poslednjih godinu dana, temperatura hladne, duboke vode Golfstrima se snizila za jedan stepen. Za poslednjih 9 godina brzina tanjenja ledenika u Irskoj, je porasla 3 puta. Za poslednjih 30 godina, razorna rušiteljska sila uragana, povecala se 2 puta. Raste broj prirodnih kataklizmi.

Za deset godina, od 1973. do kraja 1982. godine, u svetu se desilo hiljadu i po katastrofa. Od 1983. do kraja 1992. godine, bilo ih je tri i po hiljade. Od 1993. do kraja 2002. godine, bilo ih je šest

hiljada. U vreme cunamija u Jugoistocnoj Aziji, u decembru 2004.godine, poginulo je i nestalo bez traga - 226 hiljada ljudi. Bez krova je ostalo pola miliona ljudi. Poplave u Evropi u oktobru 2005.godine, su ostavile bez krova 200 hiljada ljudi. U vreme uragana Katarina u avgustu 2005.godine, poginulo je oko 1.300 ljudi, a milion ljudi je ostalo bez krova. Za poslednjih 30 godina, od posledica prirodnih katastrofa je poginulo skoro 4 miliona ljudi, a stradalo je na razne nacine, 4,5 milijarde. Ako bi danas pitali obicnog coveka na ulici: Da li je kriv covек, da li su krivi ljudski postupci za to što uragana na planeti ima sve više, što je njihova snaga sve više rušilacka? - ja mislim da ce svaki drugi drugi odgovoriti:

Da! To je posledica ljudskih postupaka. Ja mislim da sve što se sad dešava u našem svetu, svi cunamiji, ili neobicne vremenske prilike po celom svetu, terorizam, ili strah koji nas obuzima, sve te stvari su posledica bolesti ljudi. I u obrnutom smeru sve to deluje i to je takode, ja mislim, rezultat zagađenja vode.

Fenomon strukturne memorije, omogućuje vodi da pamti sve što se oko nje dešava. Ona tako medusobno povezuje sve žive sisteme. I svako od nas je karika u beskonacnom lancu predaje informacija. Ali, osim toga, svak od nas je takode i izvor informacija. Svako naše dejstvo: misli, emocije, reci koje izgovaramo, otcepljuju se od nas i voda ih pamti. Informaciono zagađenje truje vodu i skuplja se u njoj memoriji. Ako bi se taj proces produžio beskonacno, voda bi mogla da poludi.

Ali ona ima svojstvo da se cisti. To se dešava u fazama preobražaja, kada ona isparava, onda se kondenzuje i pojavljuje kao kiša. Ili zamrzava, a onda otapa. Odbacujući informaciono zagađenje, ona čuva baznu strukturu. Odnosno, program života.

Ajnštajn je jednom na primer, rekao: Ja bih želeo da znam njegove misli. Imam u vidu Boga. Sve ostalo su vec detalji. Ja bih želeo da znam kako je on stvorio ovaj svet?

Sve pocinje u vodi. U određenom smislu mi možemo re

ci da sve ima svoj pocetak u vodi, a takode da se u vodi i završava. Svi narodi smatraju da, da bi covek stao pred Boga, on mora biti cist. U svim konfesijama na svetu, voda se javlja kao neki posrednik, koji povezuje coveka sa Tvorcem.

U Judeji se umivaju u mikvama. Kod muslimana je moguce moliti se tek posle umivanja. Ako pogledamo na pise o pamcenju vode u Svetim spisima, onda je to pamcenje veoma cesto povezano sa idejom ocišćenja. Najizražajnije je to, naravno, u prici o krštenju Izraelaca u reci Jordan, u vreme proroka Jovana. Jovana Pretece. Jovan je krstio krštenjem pokajanja. I nacin i simbol njihovog ocišćenja, je bilo njihovo umivanje u reci.

A u hrišćanskoj crkvi postoji Tajna krštenja. Kao prvo, zašto Tajna, zašto se upotrebljava ta rec? To je povezano sa pojmom tajne. Zašto Tajna krštenja? Zato što je upravo do kraja skriveno od nas - šta se dešava sa covekom u momentu krštenja. Poznato je da božanska energija, koju mi na crkvenom jeziku zovemo Blagodet, silazi na coveka.

U istoriji covecanstva je bilo mnogo ratova na religioznoj osnovi. Ali, u našem istraživanju, voda je reagovala na odredjene reci religioznog sadržaja, obrazujuci prelepe kristale. To znaci, da se koncepcija naše prirode, slaže sa svakom religijom. Doktor Emoto pretpostavlja da više teških prestupa dogadja u tim oblastima, gde ljudi cešce skrnoslove.

Hrišćanska molitva.

Budisticka molitva.

Muslimanska molitva.

Budala.

Ja tebe ne podnosim.

Na laboratorijskim posudama su bili napisani hijeroglifi, koji su predstavljali neke reci i imena poznatih ljudi. Mnogobrojni su eksperimenti Emota Masara, s ciljem da nade reci, koje najbolje i najjac e ciste vodu, pokazali su da to nije jedna rec, vec slaganje dve reci.

LJUBAV I ZAHVALNOST

Svet je stvorio Apsolut. Njegov zacetak je proizveo sve postojece i sve njegove materijalne pojave. U

svakom od nas se nalazi cestica vode Praokeana. S
vaka naša rec je kao kapljica vode, nosilac misli
i izvor informacija. I za to smo dužni da platimo A
psolutu, LJUBAVLJU I ZAHVALNOŠĆU.